



ولیعهد سعودی از ترس اعتراضات سفر خود به فرانسه را لغو کرده است

سیاست سرکوب در مسیر پادشاهی

صفحه ۱۵

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.09 ■ No.2259 ■ Sun.Sep.17,2017 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۸ سال و ۲۸۳ روز گذشت

روزنامه صبح ایران

وطن امروز

واکنش روحانی پس از خط‌و‌نشان اخیر ترامپ

اروپا به آمریکا فشار بیاورد

صفحه ۲



یکشنبه ۲۶ شهریور ۱۳۹۶ ■ ۲۶ ذی‌الحجه ۱۴۲۸ ■ ۱۷ سپتامبر ۲۰۱۷ ■ سال نهم ■ شماره ۲۲۵۹ ■ ۱۶ صفحه ■ ۱۰۰۰ تومان

تیتراهای امروز

گزارش «وطن امروز» از ناراضی‌نمایندگان از عملکرد دولت در قبال سیره‌گذاران مؤسسات مالی

جزئیات جلسه پرتنش مجلس با وزیر اقتصاد

صفحه ۳

طرح کاهش اختیارات شهر دار تازه کار تهران

شورایی‌ها به نجفی اعتماد ندارند!

صفحه ۴

حمایت عجیب وزارت ورزش از ضعیف‌ترین استقلال تاریخ

چه کسی هوای منصوریان را دارد؟

صفحه ۱۲

انتقاد رئیس سازمان بازرسی از حمایت دولت از مدیر متخلف

صفحه ۴

نقدی بر اقوال دکتر طباطبایی در باب «دانشگاه ملی»

بیاید این دانشگاه را ملی نکنید!

صفحه ۱۲

روزنه

تست رسوایی مدعیان آزادی

■ علی‌اکبر عباسی ■

حضور محمدعلی نجفی به عنوان شهردار جدید تهران در جلسات هیات دولت، بار دیگر کیفیت پابندی اصلاح‌طلبان و ایضا اعتدال‌گرایان به مقوله آزادی و تحمل صدای منتقد را به اذهان یادآوری کرد. نجفی در حاشیه نخستین حضورش به عنوان شهردار تهران در جلسه هیات دولت گفت: «شهرداری با هر دستگامی که در شهر خدمات ارائه می‌کند ارتباط دارد و باید هماهنگی و هم‌افزایی بین شهرداری و بقیه دستگاه‌ها وجود داشته باشد. حضور من در دولت باعث می‌شود این هماهنگی‌ها خیلی سریع‌تر شکل بگیرد».

این مسأله از آنجایی حائز اهمیت است که وقتی اصلاح‌طلبان در انتخابات شورای شهر دوم شکست خوردند و شورای شهر تهران احمدی‌نژاد را به عنوان شهردار تهران انتخاب کرد و انتظار این بود که طبق روال قبل از آن، شهردار تهران به خاطر اهمیت تهران به عنوان پایتخت در جلسات هیات دولت حاضر شود، دولت اصلاحات مانع این موضوع شد و شهردار وقت تهران به این جهت که تفکر سیاسی او متفاوت با دیدگاه دولت حاکم بود اجازه حضور در جلسات هیات دولت را پیدا نکرد!

البته این فقط شهردار تهران نبود که به‌خاطر تفاوت دیدگاه‌هایش با اصلاح‌طلبان از حضور در جلسه هیات دولت بازماند، چرا که علی‌لازم‌الجب، رئیس وقت صدوسیمام هم وقتی کنفرانس خفت‌بار برلین را از تلویزیون پخش کرد، به برخوردی مشابه مواجه شد و رئیس دولت اصلاحات مانع حضور او در جلسات هیات دولت شد.

گذشته از این، موارد متعدد دیگری وجود دارد که طی آن اصلاح‌طلبان عیار واقعی پابندی‌شان به آزادی را به نمایش گذاشتند؛ از جمله زمانی که با انحلال شورای شهر اول تهران، بعد از لیاخوف و مصدق، افتخار انحلال یک نهاد برآمده از رأی مردم را در کارنامه خود ثبت کردند. دولت اصلاحات در حالی شورای شهر اول تهران را که با رأی مردم روی کار آمده بود منحل کرد که اتفاق آن شوروا از همفکران و همکیشان رئیس دولت و افرادی چون سعید حجاریان تشکیل شده بود. در واقع نوع مواجهه دولت وقت با شورای اول تهران نشان داد این جریان ممکن است حتی تا آنجا پیش برود که تحمل همفکران خودش هم برایش ممکن نباشد. ادامه در صفحه ۵

گفت و گوی «وطن امروز» با استاد قادر طهماسبی (فرید)

شاعر شعرهای ماندگار آیینی و انقلاب

در انتظار روز فریادم

- مثنوی «سبک‌بالان خرامیدند و رفتند» امداد شهدا بود
- همه حزن‌هایی که از رفتن دوستان داشتیم در مثنوی شهادت تجلی پیدا کرد
- شرح ماجرای سرودن «کربلادر کربلامی ماند اگر زینب نبود»
- وقتی پای انقلاب در میان باشد با هیچ کس شوخی ندارم
- آنچه سال ۸۸ خواندم فریاد از زبان مردم بود، فریاد انقلاب بود

گزارشی از دیدار صمیمانه با تنهایی‌های فرید

احساس می‌کنم هیچ کاری نکرده‌ام و نگرانم

صفحات ۱۱ و ۱۲

فرید، شاعر شیدایی و الهام

■ دکتر رضا شبیبی ■

را روشن و بخش‌های دیگر را انکار می‌کنند. این خاصیت علم است که مثل نور آن را از هر جهت بر یک حجم پیچیده بتابانیم، یک سطح را روشن کرده‌ایم اما بر سایه‌ها و تیرگی‌های سطوح دیگر افزودهایم. اما اگر بخواهیم مطابق فهم ذوقی جمهوری مخاطبان شعر ایرانی درباره این راز سخن بگوییم، می‌توان همه این نظریات را در یک کلمه خلاصه کرد: شیدایی شاعر در لحظه سرودن آن شعر و اتصال او به یک منبع الهام. شیدایی و اتصال به منبع الهام اگر چه ماهیتاً برای همه ما مسأله‌ای ناشناخته و غریب است اما به عنوان یک پاسخ به قدری قانع‌کننده است که کمتر کسی است که آن را نپذیرد:

شاعرانی داریم که صرفاً با شعر و شاعری حالی می‌کنند و چندان در بند رموز و اسرار زیست شاعرانه نیستند. وزن و قافیه و ردیفی به هم می‌پرازند و حظی می‌برند، عذری و تقصیری هم بر آنان نیست. اما شیدا و شاعر شیدانگ نیستند. در باب اینکه چرا بی‌تبی و شعری به یکباره مرزها و فاصله‌ها را پشت سر می‌گذارد و در جامعه جاری می‌شود و به گوش همگان می‌خورد بسیار می‌توان سخن گفت و دلیل آورد. بی‌تردید نقد ادبی مسؤول پاسخ دادن به این سوال است. این یک سوال تاریخی است و قرن‌هاست شعرا، منتقدان و اهالی سخن گرم پاسخ دادن به آنند و هیچگاه به پاسخی روشن نرسیده‌اند. تمام پاسخ‌ها، مانند همه نظرات فلسفی تاریخ مغشوشند و تنها بخشی از حقیقت

یادداشت یک

قادر طهماسبی از متفاوت‌ترین شاعران زمانه ماست. شاعری غرق در سیر و سلوک خاص. شاید بتوان گفت یک نوع سلوک با ریشه‌های کهن اما جلوه‌های امروزی. درست مثل زبان شعرش که وجوه نو قدمایی دارد. این روحیه سیر و سلوک و ناپستیایی نمی‌دانم حاصل زندگی اوست، یا نوع زندگی اوست که از او شاعری شیدا ساخته است. کسی که در میانه متولد شده اما در یک جا بند نبوده؛ سیستان، شیراز، مشهد، تبریز، تهران و اصفهان را درنوردیده؛ جاهایی را که برای تدریس مشغول بوده رها کرده و ببقارای‌هایش را در شعر ریخته است. نقل همان بیت است که: ما درس و دکان و پیشه را سوخته‌ایم شعر و غزل و دوبیتی آموخته‌ایم در ابتدا گفتم فرید، متفاوت است. باز تکرار می‌کنم و به تشریح می‌گویم از مهم‌ترین وجوه تفاوت او با دیگران، شیدایی اوست و این شیدایی صد البته گمشده شاعران امروز است.

به این سطوح اتصال و الهام دست پیدا می‌کند. هر چند به گمانم لحظاتی کوتاه است اما همین لحظات کوتاه کار خودش را می‌کند و تاثیر خود را می‌گذارد.

همین باعث شده است شعر او یکی از بهترین نمونه‌های شعر در میان شاعران جریان انقلاب باشد. فرید یکی از ارجمندان شعر امروز است که قدر شعر سلیم و بی‌غش او در سال‌ها و دهه‌ها و سده‌های آینده بیشتر دانسته خواهد شد. شعر او «آنی» دارد که اگر توسط مسندنشینان فرهنگ ما دفن و نابود نشود، می‌تواند در زمره شعرهای برگزیده قرن معاصر جای بگیرد. نه در سطح مثلاً شهریار و رهی و بهار و... اما لااقل در میان ادبیاتی که پس از انقلاب در حال ساخته شدن است چرا که معتقدم شهرت و جایگاه امروزین فرید، جایگاهی است حلالرو؛ کاملاً حاصل نظام عرضه و تقاضای جامعه خوانندگان شعر و نه حاصل تبلیغات و ضرب‌دهی‌های بی‌اساس.

«سر نی در نینوا می‌ماند اگر زینب نبود کربلا در کربلا می‌ماند اگر زینب نبود»

یا «به یازده خم می‌دست ما اگر نرسید بده پیاله که یک خم هنوز سر بسته است»

اینچنین ابیاتی حاصل کنش و واکنش عادی یک طبع شاعرانه نیست، شعرهای عادی هم از شاعران بزرگ صادر می‌شود اما در دایره مخاطبان خاص شعر باقی می‌ماند. این شعرها ممکن است سرشار از تکنیک، محتوا و جلوه‌های زیبایی‌شناختی باشند و ارزش ادبی‌شان هم کم نباشد. غالب شعرها هم حتی در دیوان شاعران بزرگ از این دسته است. اما بعضی بیت‌ها هستند که حاصل لحظه‌های اتصال و الهامند. شعر فرید، نه همیشه اما در لحظه‌هایی کارساز